

عنوان مقاله:

اضطراب جدایی در کودکان دبستانی و راهکار برای آن

محل انتشار:

پنجمین همایش بین المللی روانشناسی، علوم تربیتی و مطالعات اجتماعی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ناهید مویدی - دانشگاه آزاد اسلامی - واحد شیراز

خدیجه مرادی خوب - دانشگاه آزاد اسلامی - واحد شیراز

خلاصه مقاله:

در آسایشناسی روانی کودکان، اختلالهای اضطرابی به دلیل میزان شیوع بالا و پیامدهای عملکردی که ایجاد میکنند از اهمیت بسیاری برخوردارند. در جدیدترین کتاب راهنمای تشخیصی و آماری اختلالهای روانی - ویرایش پنجم انواع اختلالهای اضطرابی در ۹ طبقه تشخیصی مجزا طبقه بندی شدهاند. این طبقه هاشامل اختلال اضطراب جدایی، گنگی انتخابی، هراس اختصاصی، اضطراب اجتماعی، اختلال وحشت زدگی، گذر هراسی، اضطراب فراگیر، اختلال اضطراب ناشی از مواد/ دارو، اختلال اضطراب ناشی از یک بیماری طبی، سایر اختلالات اضطرابی و اختلال اضطرابی نامعین هستند (انجمن روانپزشکی آمریکا، ۲۰۱۳). ویژگیها و علائم اختلال اضطراب جدایی در کودکان عموماً به صورت ترس و نگرانی مفرط هنگام جدا شدن از خانه یا افراد دلبسته (معمولاً والدین) نگرانی نسبت به آسیب دیدن خود و یا افراد دلبسته، بروز رفتارهای اجتنابی در موقعیتهای جدایی از افراد دلبسته یا منزل و گاهی بروز برخی مشکلات و شکایت‌های بدنی مانند سرگیجه، سردرد، مشکلات گوارشی، تهوع و استفراغ خود را نشان میدهد. شدت این اضطراب با سطح رشدی و سن تقویمی کودک نامتناسب است؛ به گونه ای که میزان اجتناب و بیقراری و اضطراب کودک در موقعیت های جدایی با سطح سنی وی هماهنگ نیست و واکنش های ناسازگار به شکل افراطی و مشکل ساز در این موقعیتهای بروز پیدا میکنند (بهاتیا و گوپال، ۲۰۱۸). اختلالهای اضطرابی جزء طبقه اختلالهای درون گرا محسوب میشود (شکوهی و پرند، ۱۳۸۴). این هیجان دارای عاطفه منفی است و یک احساس نگرانی در مورد خطری که احتمال بروز دارد را در بر میگردد. نشانه های اضطراب کودکان و بزرگسالان تقریباً یکی هستند اما تظاهرات آن در سنین مختلف متفاوت میباشد (یاچر و همکاران، ۱۳۸۳). اضطراب جدایی شایع ترین اختلال اضطرابی در کودکان است. عدم توجه به درمان این اختلال در سنین پایین، می-تواند یک عامل خطر برای سایر اختلالات روانی دوران کودکی و بزرگسالی باشد (محمدپور و اسماعیل پور، ۱۳۹۴). تشخیص این اختلال باید ملاکهای موردنظر در افراد زیر ۱۸ سال حداقل به مدت ۴ هفته و در بزرگسالان به مدت ۶ ماه تداوم داشته باشد و از نظر بالینی سبب ناراحتی و افت چشمگیر عملکرد اجتماعی، تحصیلی و شغلی در زندگی فرد شده باشد. (انجمن روانشناسی آمریکا، ۲۰۱۳). اختلال اضطراب جدایی اغلب در سنین پیش از دبستان شروع میشود و سیر بروز آن در طول زندگی بسته به شرایط فرد با شدت و ضعف همراه است. همچنین نموده‌های اختلال اضطراب جدایی در سنین مختلف فرق دارد؛ مثلاً کودکان کوچکتر از رفتن به مدرسه خودداری میکنند و به تدریج در بزرگسالی این نموده‌ها تغییر می یابد؛ مثلاً به نگرانی زیاد درباره سلامت همسر و فرزندانشان تبدیل میشود. این اختلال ممکن است با پیامدهای منفی گوناگونی از قبیل کاهش چشمگیر کارکردهای فرد در زمینه هایی مثل رفتن به مدرسه، ایجاد ارتباط، زندگی مستقل، ترک خانه پدری، رفتن به مسافرت، تنها خوابیدن، افت تحصیلی، طرد اجتماعی و یا افزایش خطر خودکشی همراه باشد. یکی از شایعترین رفتارهای اضطرابی در کودکان با اختلال اضطراب جدایی در سنین مدرسه، خودداری از رفتن به م ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1647878>

